

Warszawa, dnia 12 maja 2014 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Donald Tusk

RM-10-28-13

Pani Ewa KOPACZ

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Uprzejmie informuję Panią Marszałek, że ww. projekt ustawy został notyfikowany Komisji Europejskiej w dniu 17 kwietnia 2014 r. Wyznaczony przez Komisję Europejską obowiązkowy okres wstrzymania procedury legislacyjnej upływa w dniu 18 lipca 2014 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem



U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.²⁾) w art. 20 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wprowadzający towar do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany zapewnić, aby na towarze, jego opakowaniu, etykiecie lub instrukcji była zamieszczona lub dostarczona w inny, zwyczajowo przyjęty sposób, pisemna informacja w języku polskim:

- 1) określająca firmę producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.³⁾) i jego adres, a także nazwę państwa, jeżeli towar jest produkowany przez wytwórcę posiadającego siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) umożliwiająca identyfikację towaru, o ile w sposób oczywisty przeznaczenie towaru nie wynika z istoty towaru zapewniającej nabywcy świadomy wybór towaru.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy towarów, w stosunku do których przepisy odrębne szczegółowo regulują obowiązki w zakresie oznakowania.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ..., pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 20 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zwanej dalej „ustawą SDG”, przedsiębiorca wprowadzający towar do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do zamieszczenia na towarze, jego opakowaniu, etykiecie, instrukcji lub do dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób, pisemnych informacji w języku polskim:

- 1) określających firmę przedsiębiorcy i jego adres;
- 2) umożliwiających identyfikację towaru.

Przepis nie dotyczy środków spożywczych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r., wyrobów medycznych oraz innych towarów, dla których prawo wspólnotowe określa szczegółowe oznakowanie. W zakresie identyfikacji towaru (umieszczenie nazwy, znaku) przepis nie dotyczy towarów, w stosunku do których odrębne przepisy szczegółowo regulują obowiązki w zakresie oznakowania (kosmetyki, zabawki, produkty lecznicze itd.).

Zatem co do zasady, przedsiębiorca ma prawo wyboru sposobu realizacji obowiązku oznaczania, a więc wyboru miejsca zamieszczenia przedmiotowych informacji: na towarze, jego opakowaniu, etykiecie, instrukcji lub do dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób. Jednakże przepis nie dotyczy towarów, w stosunku do których odrębne przepisy szczegółowo regulują obowiązki w zakresie oznakowania.

Zgodnie z wcześniej stosowaną interpretacją art. 20 ustawy SDG istniał obowiązek umieszczania na produktach adresu dystrybutora z siedzibą w Polsce. Stosownie do ww. interpretacji przedsiębiorcy, kontrolowani w zakresie oznaczania produktów, ponosili odpowiedzialność za nieumieszczenie na opakowaniu adresu polskiego dystrybutora. Ponadto obowiązek ten generuje nieuzasadniony koszt dla przedsiębiorcy wynikający z konieczności zmiany oznakowania produktu lub jego opakowania na potrzeby oferowania produktu na polskim rynku. Przedmiotowy obowiązek może być także uznany za środek o skutku podobnym do ograniczeń ilościowych, zakazany na podstawie art. 34 TFUE. Z uwagi na to, że przepis art. 20 nie może być rozumiany jednoznacznie, zmiana ograniczająca się tylko do zmiany

interpretacji nie jest w świetle orzecznictwa TSUE wystarczająca dla zapewnienia zgodności z prawem UE.

W przedmiotowym projekcie proponuje się złagodzenie obowiązków wynikających z art. 20 ustawy SDG. Zmiana polega na wprowadzeniu do przepisu odesłania do oznaczenia „producenta” w rozumieniu przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W ten sposób umożliwione zostanie fakultatywne oznaczenie produktu firmą przedsiębiorcy występującego jako wytwórca lub wyznaczony przedstawiciel wytwórcy, lub importer, lub inny przedsiębiorca uczestniczący w obrocie, jeżeli jego działanie może wpływać na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem.

Przedsiębiorca z Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) będzie mógł oznaczyć produkt adresem jego firmy znajdującej się na tym terytorium. Przykładowo przedsiębiorca unijny, kierując partię towaru do kilku państw EOG, nie będzie musiał zmieniać opakowania towaru, aby zamieścić dane dystrybutora na rynek polski.

Ponadto proponuje się wyłączenie obowiązku oznaczania informacją umożliwiającą identyfikację towaru w przypadku, gdy w sposób oczywisty przeznaczenie towaru będzie wynikało z istoty towaru, zapewniającej nabywcy świadomy wybór towaru. Z uwagi na stale rozwijane i unowocześniane różne systemy dystrybucji i oznaczania produktów, przyjęto, że w szeroko rozumianym obrocie między dostawcą a nabywcą nie jest bezwzględnie konieczne oznaczenie towaru „pisemną informacją umożliwiającą identyfikację towaru” w każdym przypadku. Przedmiotowe wyłączenie ograniczone jest tylko do tego rodzaju informacji i nie obejmuje oznaczania firmą przedsiębiorcy. Ponadto takie rozwiązanie będzie dotyczyło tylko tych towarów, których nie obowiązują odrębne szczegółowe regulacje w zakresie oznaczania, oraz tylko w przypadku, gdy z istoty towaru wynika jego przeznaczenie. Rozwiązanie odpowiada zasadzie, że obowiązki nakładane na przedsiębiorców powinny być proporcjonalne do celu, jakiemu służą.

W przypadku sprzedaży z udziałem konsumentów, nadal będą obowiązywały regulacje oznaczania towarów określone w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.). Zgodnie z przepisami tej ustawy sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży towaru konsumentowi informację co najmniej o nazwie towaru (ew. zrozumiały znak graficzny) oraz

informację wskazującą producenta lub importera. Art. 3 ustawy stanowi, że „w szczególności należy podać: nazwę towaru, określenie producenta lub importera, znak zgodności wymagany przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju towaru, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach. Informacje te powinny znajdować się na towarze konsumpcyjnym lub być z nim trwale połączone, w przypadku gdy towar jest sprzedawany w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży towaru informację, która może zostać ograniczona do nazwy towaru i jego głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera”.

Dodatkowo proponuje się sformułowanie ogólnej normy stanowiącej o wyłączeniu spod regulacji art. 20 ustawy SDG tych produktów, w stosunku do których odrębne przepisy szczegółowo regulują obowiązki w zakresie oznakowania. Odesłanie do przepisów odrębnych, które szczegółowo regulują obowiązki w zakresie oznakowania, pozostaje określone na poziomie ogólnym, tak jak w obecnym stanie prawnym.

Propozycja zmiany art. 20 ustawy SDG nie będzie naruszała interesów konsumentów oraz zasad nadzoru rynku w zakresie bezpieczeństwa produktów. Konsument może w zakresie niezgodności towaru z umową i nienależytą jakością towaru dochodzić swych roszczeń od sprzedawcy bądź od gwaranta, zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca z 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Natomiast w zakresie odszkodowania za wadliwy produkt zastosowanie będzie miał art. 449⁵ § 4 i § 5 Kodeksu cywilnego.

Projektowana regulacja przewiduje, że zmiana ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., stosownie do § 1 ust. 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów prawnych (M.P. poz. 205).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) przedmiotowa propozycja zmiany art. 20 ustawy SDG, procedowana w ramach projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej, została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trybie art. 7 ww. ustawy nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem zmiany ustawy SDG.

Projekt ustawy podlega notyfikacji, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projektowana zmiana jest zgodna z prawem UE i nie wykracza poza to, co jest ściśle niezbędne do osiągnięcia zamierzonego celu w postaci ochrony konsumentów i kontroli rynku.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Mariusz Haładyj, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Piotr Tefelski, Zastępca Dyrektora Departamentu Doskonalenia Regulacji Gospodarczych, Ministerstwo Gospodarki, tel. (22) 693 58 14</p>	<p>Data sporządzenia 6 lutego 2014 r.</p> <p>Źródło: inne</p> <p>Nr w wykazie prac UC112</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obecne przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (SDG) stanowią barierę w prowadzeniu działalności gospodarczej. Istnieje potrzeba złagodzenia obowiązków w zakresie oznaczania towarów wprowadzanych do obrotu.

Zgodnie z interpretacją art. 20 ustawy SDG istnieje obowiązek umieszczenia na produktach adresu dystrybutora z siedzibą w Polsce. Obowiązek ten generuje nieuzasadniony koszt dla przedsiębiorcy wynikający z konieczności zmiany oznakowania produktu lub jego opakowania na potrzeby oferowania produktu na polskim rynku. Zmiana ustawy SDG ma na celu ograniczenie obciążeń przedsiębiorców poprzez redukcję obowiązków informacyjnych oraz zapewnienie realizacji wspólnotowej zasady swobody przepływu towarów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W przedmiotowym projekcie proponuje się złagodzenie obowiązków wynikających z art. 20 ustawy SDG w zakresie oznakowania towarów. Przedsiębiorca wprowadzający towar do obrotu nie będzie zobligowany do podania adresu dystrybutora z siedzibą w Polsce.

Zmiana polega na wprowadzeniu do przepisu odesłania do oznaczenia „producenta” w rozumieniu przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W ten sposób umożliwione zostanie fakultatywne oznaczenie produktu firmą przedsiębiorcy występującego jako wytwórca lub wyznaczony przedstawiciel wytwórcy, lub importer, lub inny przedsiębiorca uczestniczący w obrocie, jeżeli jego działanie może wpływać na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem.

Przedsiębiorca z Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) będzie mógł oznaczyć produkt adresem jego firmy znajdującej się na tym terytorium. Przykładowo przedsiębiorca unijny, kierując partię towaru do kilku państw EOG, nie będzie musiał zmieniać opakowania towaru, aby zamieścić dane dystrybutora na rynek polski.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Do oznaczania towarów zharmonizowanych zastosowanie mają przepisy decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG. Decyzja stanowi ogólne ramy o horyzontalnym charakterze dla przyszłego prawodawstwa harmonizującego zasady wprowadzania do obrotu produktów oraz służy jako wytyczna dla obowiązującego prawodawstwa. Zgodnie z art. R2 ust. 6 załącznika I do decyzji producenci są zobowiązani opatrzyć produkt swoim nazwiskiem, zarejestrowaną nazwą towarową lub zarejestrowanym znakiem towarowym i umieścić swój adres kontaktowy na produkcie, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do produktu. Adres musi wskazywać pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z producentem. Analogiczne obowiązki dotyczą importera (art. R4 ust. 3). Przepisy decyzji nie wymagają zamieszczania w oznakowaniu produktu danych krajowego

dystrybutora niebędącego producentem lub importerem.

W odniesieniu do towarów nieobjętych harmonizacją w niektórych państwach UE, np. Belgii, na produktach nie oznacza się adresu dystrybutora z siedzibą w tym kraju. Na Węgrzech, w przypadku gdy istnieją przepisy unijne dot. konkretnej grupy towarów (np. zabawki, art. elektryczne, urządzenia, kosmetyki itd.), należy zastosować przepisy unijne. Sposób oznaczenia towarów wprowadzanych na rynek węgierski nieobjętych harmonizacją wspólnotową objęty jest ustawą, której przepisy odpowiadają wymaganiom decyzji nr 768/2008/WE. Producent jest zobowiązany również umieścić na produkcie swoją nazwę, nazwę handlową lub jego zarejestrowany znak towarowy oraz adres siedziby. Analogiczne obowiązki dotyczą importera. Oznaczenie należy umieścić na opakowaniu produktu bądź w towarzyszącej mu dokumentacji. Nie ma obowiązku umieszczenia na produkcie danych dystrybutora.

W Niemczech obowiązuje ustawa, która odnosi się zarówno do towarów zharmonizowanych, jak i niezharmonizowanych, nie obejmuje produktów żywnościowych, medycznych, chemicznych i ochrony roślin, dla których istnieją odrębne regulacje, w tym dotyczące ich oznakowania i jednoznacznego wymogu podania nazwy towaru w języku niemieckim. Na produkcie lub opakowaniu powinna być umieszczona nazwa producenta i dane kontaktowe do niego (a jeśli producent ten nie jest z EOG, to nazwisko/nazwę pełnomocnika producenta lub wprowadzającego na rynek importera). Ponadto na produkcie lub opakowaniu musi być umieszczone jednoznacznie identyfikowalne oznaczenie produktu. Wymogi te można na zasadzie wyjątku pominąć, jeśli informacje te są znane konsumentowi lub ich umieszczenie wiązałoby się z nieproporcjonalnie wysokim kosztem. Nie ma w Niemczech, podobnej jak w Polsce, ustawy językowej i wymogu na jej podstawie nazewnictwa tylko w języku urzędowym. Istnieją raczej wymogi pośrednie ujęte w ustawie. Nie ma obowiązku oznaczania adresu dystrybutora na towarze.

W Czechach wprowadzanie do obrotu towarów nieobjętych harmonizacją wspólnotową reguluje ustawa nr 102/2001 o ogólnym bezpieczeństwie wyrobów. Każdy wyrób, zgodnie z przepisami szczegółowymi, powinien być zaopatrzony danymi niezbędnymi do identyfikacji producenta oraz produktu. Przepisy szczegółowe, na które się ustawa powołuje, to ustawy oraz rozporządzenia regulujące wymogi techniczne i jakościowe danego rodzaju wyrobów, np. ustawa nr 110/1997 o artykułach spożywczych i wyrobach tytoniowych lub rozporządzenie nr 163/2002 o wymogach technicznych wybranych wyrobów budowlanych. (Przykładowo, z ustawy o artykułach spożywczych wynika, że na opakowaniu należy umieścić firmę i adres siedziby producenta lub sprzedającego /importera/ z siedzibą w jednym z krajów członkowskich UE). Nazwa, pod którą dany towar jest wprowadzany do obrotu, musi być umieszczona na opakowaniu. Na opakowaniu wyrobu przeznaczonego do sprzedaży na terytorium Republiki Czeskiej oznaczenie wyrobu (nazwa, przeznaczenie, opis, dane techniczne) musi być w języku czeskim. Nie wymaga się tłumaczenia marek handlowych oraz nazw, które nie mają odpowiednika w języku czeskim. Nie ma obowiązku podania adresu dystrybutora z siedzibą w Czechach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty wprowadzające towar na terytorium RP*	165 tys.	Obliczenia własne na podstawie danych GUS opracowanych na potrzeby publikacji PARP <i>Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2011-2012</i> oraz publikacji <i>Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2011 r. i wydań poprzednich.</i>	Obowiązek oznakowania towarów zgodnie z art. 20 ustawy SDG.

* Do obliczeń przyjęto liczbę importerów w 2012 r. oraz szacunkowo część przedsiębiorstw z Sekcji C *Przetwórstwo przemysłowe*, których mogłaby dotyczyć regulacja art. 20 ustawy SDG.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zmiana ustawy o swobodzie działalności gospodarczej początkowo była procedowana przez Ministerstwo Gospodarki w ramach *projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (art. 23)*. Projekt ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej przekazany został równocześnie z uzgodnieniami międzyresortowymi do 70 organizacji w ramach konsultacji publicznych: organizacji przedsiębiorców o zasięgu ogólnokrajowym, izb gospodarczych stowarzyszeń branżowych oraz konsumenckich, organizacji związków zawodowych itp. Projekt został także zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie internetowej www.konsultacje.gov.pl. Nie zgłoszono uwag do art. 23 projektu dotyczącego zmiany ustawy SDG.

Przedmiotowa propozycja podlegała także uzgodnieniom i konsultacjom w ramach *Założeń projektu ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce* – w okresie czerwiec – wrzesień 2012 r. Dokument został wówczas przekazany do zaopiniowania do ponad 80 organizacji społecznych. Opinie były omawiane na konferencji uzgodnieniowej w dniach 11–12 września 2012 r. oraz w dniach 17–19 września 2012 r. z udziałem partnerów społecznych. Zgłoszone uwagi zostały wyjaśnione.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Nie dotyczy												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Propozycja może pośrednio pozytywnie wpłynąć na sektor finansów publicznych, ponieważ zaoszczędzony czas przez przedsiębiorców z tytułu złagodzenia normy dotyczącej umieszczania na produktach adresu dystrybutora z siedzibą w Polsce powinien pozwolić im na lepsze alokowanie zasobów osobowych oraz logistykę dystrybucji, co z kolei może przełożyć się na efektywniejsze ich funkcjonowanie (wzrost dochodów przedsiębiorstw), a co za tym idzie również wzrost dochodów budżetu państwa z tytułu podatków. Gdyby przyjąć założenie, że zaoszczędzone w ten sposób środki (zgodnie z badaniem „Pomiar obciążeń administracyjnych w przepisach prawa gospodarczego” obowiązek informacyjny – U/C/07/155/1095/20/-/-/MG/01 – został w 2009 r. wyceniony na ok. 50 mln PLN – po waloryzacji o wskaźnik CPI i dynamikę importu otrzymano kwotę ok. 70 mln PLN w skali roku dla wszystkich												

	adresatów normy) będą stanowiły dochód przedsiębiorcy mogłoby to oznaczać potencjalnie ok. 13 mln PLN dodatkowych rocznych dochodów podatkowych do budżetu państwa (do kalkulacji przyjęto 19% stawkę opodatkowania).
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2013 r.)	duże przedsiębiorstwa	70	70	70	70	70	70	700
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Propozycja ma charakter powszechny. Zaproponowane rozwiązania powinny ułatwić wykonywanie działalności gospodarczej poprzez złagodzenie dotychczasowego obowiązku oraz ograniczenie kosztów działalności gospodarczej. Rozwój przedsiębiorstw wpłynie z kolei pozytywnie na gospodarkę.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zgodnie z badaniem „Pomiar obciążeń administracyjnych w przepisach prawa gospodarczego” obowiązek informacyjny – U/C/07/155/1095/20/-/-/MG/01 – został w 2009 r. wyceniony na ok. 50 mln PLN – po waloryzacji o wskaźnik CPI i dynamiki importu otrzymano kwotę ok. 70 mln PLN w skali roku dla wszystkich adresatów normy. Zniesienie obowiązku przełoży się zatem na redukcję obciążeń administracyjnych w tej kwocie.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

<input type="checkbox"/> nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	<input type="checkbox"/> tak <input checked="" type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input checked="" type="checkbox"/> inne: redukcja obowiązku zamieszczania adresu dystrybutora z siedzibą w kraju	<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Propozycja będzie miała pośredni wpływ na rynek pracy: zmniejszenie kosztów wykonywania działalności gospodarczej poprawi konkurencyjność przedsiębiorstw, co powinno wpłynąć pozytywnie na wielkość

zatrudnienia.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe <input type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się wejście w życie nowych przepisów z dniem 1 stycznia 2015 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu oraz zastosowanie bezpośrednich mierników nie jest wprost możliwe. Celem projektu jest złagodzenie obowiązków wynikających z art. 20 ustawy SDG.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

Raport z konsultacji

Zmiana ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (SDG) początkowo była procedowana przez Ministerstwo Gospodarki w ramach *projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej* (art. 23). Projekt ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej skierowany został równocześnie z uzgodnieniami międzyresortowymi do konsultacji społecznych z następującymi podmiotami:

1. Biuro Informacji Kredytowej,
2. Business Centre Club,
3. Europejskie Centrum Konsumenckie,
4. Forum Związków Zawodowych,
5. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
6. Geodezyjna Izba Gospodarcza,
7. Górnicza Izba Przemysłowo- Handlowa,
8. Instytut Spraw Publicznych,
9. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska
10. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz,
11. Izba Gospodarcza "Wodociągi Polskie",
12. Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce,
13. Konfederacja Lewiatan,
14. Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce,
15. Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych,
16. Krajowa Federacja Konsumentów,
17. Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
18. Krajowa Izba Doradców Podatkowych,
19. Krajowa Izba Gospodarcza,
20. Krajowa Izba Gospodarcza Efektywności Energetycznej,
21. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
22. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
23. Krajowa Izba Radców Prawnych,
24. Krajowa Izba Rozliczeniowa,
25. Krajowa Rada Izb Rolniczych,
26. Krajowa Rada Notarialna,
27. Krajowa Rada Spółdzielcza,
28. Krajowy Związek Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego,
29. Krajowy Związek Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw,
30. Naczelna Rada Adwokacka,
31. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
32. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
33. NSZZ Solidarność,
34. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych,
35. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych OPZZ,
36. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
37. Polska Izba Biznesu Żywnościowego,
38. Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji,

39. Polska Izba Ekologii,
40. Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji,
41. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
42. Polska Izba Gospodarki Odpadami
43. Polska Izba Handlu,
44. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
45. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
46. Polska Izba Nasienna
47. Polska Izba Paliw Płynnych,
48. Polska Izba Spedycji i Logistyki,
49. Polska Izba Zielarsko - Medyczna i Drogeryjna,
50. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
51. Polska Rada Biznesu,
52. Polski Związek Ogrodniczy,
53. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
54. Porozumienie Zielonogórskie,
55. Pracodawcy RP,
56. Stowarzyszenie Administratorów Bezpieczeństwa Informacji,
57. Stowarzyszenie Doradców Prawnych,
58. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich,
59. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
60. Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności,
61. Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
62. Wyższy Urząd Górniczy
63. Związek Armatorów Polskich,
64. Związek Banków Polskich,
65. Związek Pracodawców Przemysłu i Urządzeń Pomiarowych,
66. Związek Polskiego Leasingu,
67. Związek Rzemiosła Polskiego,
68. Związek Sadowników Polskich,
69. Związek Sadowników RP,
70. Związek Szkółkarzy Polskich.

Projekt został także zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie internetowej www.konsultacje.gov.pl.

W ramach konsultacji społecznych projektu ustawy nie zgłoszono uwag do art. 23 projektu dotyczącego zmiany ustawy SDG.

Przedmiotowa propozycja podlegała także uzgodnieniom i konsultacjom w ramach *Założeń projektu ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce* w okresie czerwiec - wrzesień 2012 r. Dokument został wówczas przekazany do zaopiniowania do ponad 80 organizacji społecznych. Opinie były omawiane na konferencji uzgodnieniowej w dniach 11-12 września 2012 r. oraz 17-19 września 2012 r. z udziałem partnerów społecznych. W zakresie tej propozycji uwagi zgłosiły: Europejskie Centrum Konsumenckie (wątpliwości co do zasadności propozycji, gdyż informacja na temat dystrybutora jest przydatna), OPZZ (wyjaśnienie celu zmiany i wpływu na poszczególne grupy społeczne), Federacja Konsumentów Rada Krajowa (zmiana spowoduje utrudnienie możliwości dochodzenia roszczeń), Polska Izba Handlu (zmiana spowoduje utrudnione dochodzenie roszczeń) – uwagi zostały wyjaśnione poprzez wskazanie, że zmiana jest neutralna z punktu widzenia nadzoru rynku oraz ochrony interesów konsumenta, a na

potrzeby postępowań administracyjnych, ustalenie producenta i importera dokonuje się na podstawie dokumentów towarzyszących produktowi (celnych, handlowych itp.). Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprawujący nadzór rynku oraz ochronę interesów konsumentów nie zgłosił zastrzeżeń w tym zakresie.

W zakresie opiniowania projektu, w trakcie uzgodnień Minister Spraw Zagranicznych zwrócił uwagę, że proponowana zmiana art. 20 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (art. 23 projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) stanowi przepis techniczny podlegający obowiązkowi notyfikacji technicznej na podstawie *dyrektywy 98/34/WE ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego*.

Do propozycji zmiany art. 20 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie zgłoszono innych uwag niż wyżej wymieniona w ramach uzgodnień międzyresortowych.

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgłosił jedynie sugestię nieodwoływania się do przepisów *ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów* w zakresie oznaczenia „producenta” i przywołanie tej definicji w treści art. 20 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. *Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów* implementuje do krajowego porządku prawnego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. L 11z 15.1.2002 r.). W związku z tym, iż obecnie trwają prace legislacyjne nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpieczeństwa produktów konsumpcyjnych, które ma uchylić dyrektywę Rady 87/357/EWG oraz dyrektywę 2001/95/WE, w ocenie UOKiK nie wydaje się zasadne odwoływanie się do przepisów *ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów*.

Ministerstwo Gospodarki wyjaśniło, że przepis jest zgodny z *Załoženiami projektu ustawy*, które formułowano uwzględniając fakt, że trwały prace nad rozporządzeniem UE w sprawie bezpieczeństwa produktów. Za niecelowe uznano wprowadzenie do systemu prawnego kolejnych definicji w sytuacji, gdy należy przyjąć, że za 2-3 lata będą one odmienne od nowego systemowego podejścia wspólnotowego, jakim będzie nowe jednolite rozporządzenie w sprawie nadzoru rynku. Komentowany przepis ustawy SDG zostanie w stosownym czasie dostosowany (o ile zajdzie taka potrzeba) do przyszłego stanu prawnego, opartego na zaktualizowanych definicjach w prawie wspólnotowym i dostosowanych do nowych ram prawnych dotyczących wprowadzania produktów do obrotu i ich etykietowania.

Ze względu na zakres przedmiotowy ustawy SDG nie było obowiązku zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) przedmiotowa propozycja zmiany art. 20 ustawy SDG, procedowana w ramach projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trybie art. 7 ww. ustawy nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem zmiany ustawy SDG.